

*Protagonista zastaje kod mape svog grada na kojoj je označeno VI STE OVDE, ali to što vidi kosi se sa onim što prepoznaje oko sebe.*

Jana zatvara knjigu, nakon pročitnog uvoda. Na koricama udaljeno crna silueta muškarca kao da lebdi nad pustinjskom prašinom. Ima nečeg uzbudljivog u osobi kojoj se ne vide oči. „Uzeću ovu!“ pomisli, i u traku svezanu oko vretenaste butine smešta džepno izdanje. Neobično vešto. Za prvi put.

Na izlasku, prodavačica gleda u njenu divlju suknju. Jana joj se smeši. Namiguje. Maše. Nema veze što je roman, naočigled razrogačenih prolaznika, porodila tu, na nekoliko koraka od ulaza u knjižaru. Uspela je. Pre toga je odlučila da ukrasti knjigu nije zločin. Pre toga je spavala.

*Protagonista se okreće. Kao, traži kendid kameru. Ili bar njen odblesak. Uvek je želeo da je zajebe, da se napravi da je naseo na štos, pa da u odsudnom trenutku pogleda pravo u objektiv i kaže, onako prezrivo, sa cigarom u ustima: „Šta je, pederi, zajejavate pošten svet? Pustite Opstanak. Obrazujte narod, umesto što ga podjebavate“.*

*Ništa.*

*„Jebeš ovo!“ prolazi mu kroz zagrejan mozak. Damir ga je opet zajebao. Vadi telefon, proverava adresu. Dobanovački put bb. Prevrće očima. Da ima ikakvih brojeva, možda bi našao i taj kojeg nema. Mapa GSP-a na stanici i dalje mu pokazuje da je na pravom mestu. Sve sa rozim smajlicem zabodenim u njegovu asfaltnu tačku. Ništa, sešće u bus koji nailazi, produžiće još malo. Ako ne naiđe na nekakve kuće, vratiće se. Jebaće kevu Damiru.*

*Kašlje.*

*Pesak mu je ušao u pluća.  
Jebena pustinja u sred Beograda.*

„Koji bus ide do Dobanovačkog puta?“ pomišlja Jana, sklapajući knjigu. Možda je to i naglas rekla, jer joj se grupa dizelaških potomaka smeje u prolazu. Diže srednji prst njihovim leđima. Ustaje. Kališ nikada nije izgledao ofucanije.

*Zeva.*

*Spavala bi.*

*Da prespava PMS.*

*I činjenicu da joj ljubav nedostaje.*

*81L.*

*To je autobus koji ide Dobanovačkim putem. Protagonista ga je ugledao mnogo pre nego što se pojavio. Jebena prašina ga je odala.*

*Baca još jedan pogled po okolini. Ne samo da nema kuća, nego kao da nema ničeg ljudskog. Nikakvog otpatka, istopljene žvake, bube.*

*I asfalt se, u međuvremenu, uklopio u crveni pejzaž.*

*Odjednom oseti zahvalnost na približavajućem busu.*

*82LJ. I natpis „Curiosity“.*

*Zakašlje se.*

*Zagrcne se.*

*Pogleda u otvorena vrata, pa u prozore. Unutra — retke sene. Raštrkane po sedištima.*

*Okleva.*

*Zakorači.*

*Jebaće onom kretenu sve po spisku.*

Oseća se umorno, iako se upravo probudila. Ovog puta više nego posle svakog predašnjeg raskida. Jebiga, nedostaje.

Na kompu ide „Summertime sadness“.

Na TV-u neki robotić ispituje brda na Marsu.

Bradavice je bole i kada ih ne dodiruje. A ona ih dotiče, miluje, kruži.

Zatvara oči i prepušta se hormonima.

Kao tuđoj ruci koja klizi niz stomak. Razmiče kolena.

Prepušta se samoći.

Ne zna šta bi drugo radila.

*„Poslednja stanica!“ viče vozač, ne okrećući se. Protagonista mu prilazi, gotovo plašeći se da ga pogleda. Sve mu ovo izgleda nadrealno. Potpuno sjebano.*

*„Izvinite, znate li gde je Dobanovački put bb?“*

*Vozač sporo okreće glavu. Dugo gleda, pre nego što, ne mičući usne, odgovara: „Žao mi je, prvi dani na poslu. I ja sam kao pao na Mars“.*

*„Mislite — sa Marsa?“ , ne zna ni zašto ga ispravlja, sve je ovo tako ludo, brate.*

*„Kako god“, gotovo robotski, bez treptaja, bilo kakvog pokreta, odgovara vozač.*

„Kako god“, pomišlja Jana dok gleda fotke Kjuriositija. Kao neki šlem, reka, svetla. Sve je to sranje. Te cenzurisane fotke.

Klikće dalje. Na fejsu njegovi nedostupni statusi.

Klikće dalje. Na netu ključa bizarna smeša genijalnih i potpuno utucanih.

Klikće dalje.

Dalje.

Dalje...

„Fotografija humanoidne prilike na Marsu!“ glavna vest u *Kuriru*.  
Nasmeje se.  
Isključí komp.  
Gde li je početna stanica 81L-ke?  
Oblači najlepšu suknju, štikle, top, pakuje knjigu, izlazi.  
Naći će već pravu stanicu.

*Kratko razmišlja. Ako izađe, rizikuje da se izgubi, da ne pronađe ništa osim prašine. Ako ne izađe, rizikuje da se izgubi. Da ne pronađe ništa. Osim prašine.*

„Jeboteeeee!“ viče, okreće se, u busu više nema nikoga. Sene su isparile. I vozač je. Ispario.

*Ne razmišlja. Seda na vozačevo mesto i pokreće bus. Sa namerom da dođe u veliki grad.*

Nasmeje se.

*Ludački hropćući pritom.*

„And then I go and spoil it all by saying something stupid like I love you“ ide u onoj slušalici koja radi. Ova druga mota joj se oko vrata.

Čovek stvarno treba da bude glup pa da se zaljubi u dečaka. Dva puta.

Uključuje radio, traži stanicu.

„Krlj...krč... ostade za mnom moje rodno mestoooo... kr...krrr... NASA izgubila kontrolu nad Kjuriositijem..krrr... ludački divlja na Marsu...zrrr...krrr..“ ovde staje, „Apocalyptica“ i „Fade To Black“. U njenom slučaju Fade To Red...

„Crveno, sve je jebeno beskrajno crveno!“ vrišti u glavi, jer se ne usuđuje da to radi naglas. Da ne polomi i ovo malo stvarnosti za koju

*se grčevito hvata. Autobus poskakuje, stenje, zaleće se i skreće. Žmirka kroz šajbnu, pokušava da ugleda put, stanicu, kuću, drvo, zemlju, bilo šta. Bilo šta! Ogromno sunce ga kuva, uspavljuje, omamljuje. Steže volan, dodaje gas, divlja.*

„81L. To je ta, početna“, misli Jana, dok se smešta na klupu i otvara knjigu. Najviše voli da čita dok čeka. Njen Protagonista je već daleko u zapletu. Batrga se i traži izlaz.

Malko joj se lice zgrči zbog bolova u jajniku.

Malko joj se prispava.

Pristižući autobus poskakuje i stenje.

82LJ.

Sleže ramenima.

Dovoljno blizu.

*Briše znoj sa kapaka. Napinje se, napreže. Ne, ne halucinira. Ako i halucinira, mozak mu radi jebeno dobar posao. Pored puta stvarno stoji devojka. Gleda u njega, očekuje da stane. On ispunjava očekivanje. Staje. Otvara vrata, dok halucinacija skakuće po stepenicama. Zvuk štikli osvežava. Beznađu dodaje na tonovima.*

„Pogodi šta volim da radim u beznađima?“ namiguje mu, koketira. On menja pogled. Opušta čvorove u mišićima.

U pravu je.

Kada se sve raspada i nema boljeg izlaza.

Ona vadi slušalicu iz uva, taman da brejking njuz prokrči iz rupica

— „Na Marsu snimljen seks između vanzemaljaca!“

Nasmeju se.

Poljube se.

Odjezde u sumrak svetova.